

for meget rundelig til at give forskjellige Bønningstillæg til længere tjente Lærere og Bestillingsmænd, og til i Forbindelse med hensigtsmæssige Indskrænkninger i nogle Retninger at stille den hele Anstalt paa en bedre Fod. I Senhold hertil foreslaaer nærværende Mindretal, at det fremlagte Lovforslag forandres til een Paragraph, saalydende:

„Det aarlige Tilskud til det kongelige Akademi for de skønne Kunsters Hovedklasse, hvilket hidtil har været bevilget gennem Finantsloven, fastsættes indtil videre til 14,500 Rd.“

Et andet Mindretal (Falleisen og H. S. Dahler) antager dog, at Udkastet indeholder saa væsentlige Betingelser for en bedre Ordning af Underviisningen, at det maa ønske at see det blive til Lov, navnlig efterat det er udkastet enkelte Forandringer, som man nærmere skal paapege.

Da Underviisningen i Klasserne varetages af Lærerne, og da Foredragene i alt Fald for Størstedelen holdes af Docenter, har det været os vanskeligt at finde en Virksomhed for et saa stort Antal Professorer, der kunde svare til den Godtgjørelse, som Lovudkastet foreslaaer. Man erkjender villig Betydningen af et Overblik i de forskjellige Retninger af Underviisningen, men Kravet herpaa vilde være tilfredsstillende ved et langt mindre Antal Tilsynshavende end 7, naar Antallet af de egentlige Lærere kun er 8. Denne Betragtning vinder Bægt derved, at Akademiet sandsynligvis i en ikke fjern Fremtid vil kunne afgive sine lavere Klasser til det tekniske Institut, ligesom dette allerede er skeet med de laveste, de saakaldte Elementairklasser; det nævnte Misforhold vilde derved blive endnu større. Af denne Grund have vi troet at burde foreslaae, at Professorposterne bortfalde ved Baccance, og at der i Fremtiden kun ansættes een Førstelærer ved hver af de tre Hovedretninger af Akademiets Underviisning. Det foreslaaes tillige, at en Deel af de saaledes indvundne Gager, paa nærmere Bevilling, kunne anvendes af Ministeriet i Kunstunderviisningens

Interesse, navnlig som en Godtgjørelse til anerkjendt dygtige Kunstnere for i deres Ateliers at undervise talentfulde unge Mennesker.

Ligesom vi finde det rigtigt, at Kongen udnævner de tre Førstelærere, saaledes troe vi ogsaa, at det er overflødig dertil at søie den Betingelse, at Akademiet skal indstille dem. Det ligger i Sagens Natur, at Ministeriet ikke vilde undlade at benytte Akademiets Vejledning i denne Henseende, skjøndt Lovens Indtægt indeholdt derom. Ligeledes ansee vi det for rigtigt, at det udtrykkes i Loven, at den Bestyrelse af Akademiets Underviisning, for hvilken Ministeriet ifølge Udkastets § 1 vil give nærmere Bestemmelse, skeer i Forbindelse med de øvrige Lærere, og at den omfatter baade Aften- og Dagklasserne. Derved antager man at have sikret de Mænd, der meddele Underviisningen, en berettiget Stemme i Forhandlinger om den Maade, den bør gives paa, og at have antydet den mere ubvide Underviisning, der bør være en Frugt af de forhøiede Udgifter.

For Tiden gives der paa Charlottenborg 7 Friholiger for Professorer og Medlemmer. Tre af disse ere ifølge § 1 ogsaa for Fremtiden forbeholdte Akademiets ordentlige Medlemmer, og de øvrige Leiligheder kunne altsaa benyttes af 4 af de nuværende Professorer; da endvidere to af disse have Friholig andensteds, vilde allerede i Diebliffet, da en Professorplads er vacant, samtlige 6 Professorer kunne have Friholig, hvorfor vi foreslaae Summen i § 3 nedsat med de til Huseleiegodtgjørelser beregnede 1,200 Rd.

Naar engang den nye Ordning med tre Førstelærere er fuldstændig gennemført, vil een Friholig være ledig, der vil kunne anvendes til en Udvidelse af Akademiets Localer, hvortil der længe har været sølt Træng.

Undertegnede Feddersen kan ikke dele de andre Medlemmers Anskuelse om denne Sag. Der er Spørgsmaal deels om Kunstakademiets Organisation, deels om det større Tilskud, som ønskes fra Statskassen.

Underviisningen, der ifølge det af Kirke-